

РЕШЕНИЕ

№ 14543

гр. София, 12.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 18.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6371** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 26 ал. 4 от Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (ЗГВРСНР).
Образувано е по жалба на Д. М. Д. с ЕГН [ЕГН], срещу Разпореждане № 4505-40-307 от 03.06.2024г. година на директора на Фонд "Гарантирани вземания на работници и служители" към Националния осигурителен институт.
С оспореното Разпореждане № 4505-40-307 от 03.06.2024г. година на Директора на Фонд "Гарантирани вземания на работници и служители" към НОИ, на жалбоподателя е отпуснато гарантирано вземане в размер на 358,69 лв.- начислено и неизплатено трудово възнаграждение за периода 01.06.2023г- 04.06.2023г. и 1380, 94 лв.- обезщетение по чл. 224, ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск, като е определена сума за изплащане от 1521,18 лв., след приспадане на удръжки.
Жалбоподателят възразява срещу определения размер на отпуснатото му гарантирано вземане и сумите за изплащането му. Твърди, че незаконосъобразно е определен по-нисък размер от действително следващия се. Посочва, че при подаване на заявлението е предоставил неоспорими доказателства за определяне правото и размера на гарантираното вземане /ГВ/- предписания от ИА"Главна инспекция по труда"; задължителни за изпълнение от работодателя, писмено искане към работодателя за доначисляване и доизплащане на дължими суми; банкови извлечения за изплатените му суми от работодателя за месеците февруари, март и април 2023г.; трудов договор и заповед за прекратяване на трудов договор; заявление- декларация за отпускане

на гарантирано вземане. Счита се, че работодателят "Си Джей Сърпорт Сървис" ЕООД с ЕИК 206677413 / в несъстоятелност/ е следвало да доначисли и изплати дължими суми за месеците февруари, март, април 2023г., да доначисли и изплати дължими суми за месеците май и юни 2023г., за които месеци работодателят не е извършвал абсолютно никакви плащания, както и да начисли и изплати възнаграждение за положения труд в дните на официалните празници на К. Д.. Твърди се, че при определяне размера на ГВ неправилно са пренебрегнати периоди, като за месеците февруари, март, април 2023г. е следвало да се определи ГВ в размер, съответстващ на сумите, които според задължителните предписания на ИА „ГИТ“ работодателят е следвало да доначисли и доизплати, но не го е сторил; за м. май 2023г. ГВ следва да е в определения от закона максимален месечен размер; за месец юни 2023г. е следвало да се вземат предвид задължителните предписания на ИА „ГИТ“, според които работодателят е определил в нарушение на закона по-ниски от законоустановените размери на дължимото възнаграждение за положен труд и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. Посочва, че разпореждането е издадено в нарушение на срока по чл. 10 от НАРЕДБА за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя (приета с ПМС № 362 от 29.12.2004 г., обн., ДВ, бр. 3 от 11.01.2005 г.). Искане се отмяна на оспорения ИАА и връщане на преписката на АО за определяне на законосъобразен размер на ГВ.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован не се явява. Представя писмени бележки с подробни съображения срещу оспореното разпореждане, идентични с развитите в жалбата.

Ответната страна - Директор на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Н. О., в съдебно заседание и в представени писмени бележки, изразява становище за неоснователност на жалбата и моли оспорването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована, не изпраща представител.

Административният съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, прие за установено следното:

С решение № 1616 от 27.12. 2023г. на Софийски градски съд/ л.91/ е открито производство по несъстоятелност на "Си Джей Сърпорт Сървис" ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Решението е вписано в ТР на 28.12.2023г.

Жалбоподателят Д. със заявление- декларация с вх. № 90001-03-4/03.01.2024г. на ТП НОИ В. и вх. № № 4502-21-12/22.01.2024г. и № 4502-21-12#1/21.05.2024г. на ТП НОИ С. град е поискал да му бъде отпуснато гарантирано вземане, като е приложил трудов договор, заповед за прекратяване, банкови извлечения.

Съгласно Трудов договор № 00000036/13.02.2023г. жалбоподателят приема да изпълнява длъжността „общ работник строителство на сгради“ за работодателя "Си Джей Сърпорт Сървис" ЕООД с размер на трудово възнаграждение 3945,55 лв. Приложена е и Заповед № 027/05.06.2023г./л. 53/ за прекратяване на трудовото правоотношение на жалбоподателя Д., считано от 05.06.2023г. и съгласно която, на жалбоподателя следва да се изплати обезщетение на основание чл. 224, ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск в размер на 1380, 94 лева.

Извършена е проверка от ТП на НОИ С. град отразена в констативен протокол /КП/ №КВ-5- 21-01580721/17.04.2024г. /л.94/, извършена единствено въз основа на

представени от ИА „ГИТ“ документи с аргумент, че при посещение на 22.01.2024г. на адрес [населено място], [улица], офис 7, не е бил осъществен контакт с управител или представител на "Си Джей Сървис" ЕООД. Посочено е, че поради това са изготвени служебно справки за дължимите обезщетения по ЗГВРСНР, като са използвани данните от проверките на ИА „ГИТ“.

От Протокол изх. № ПР 2326418 от 28.07.2023г. на ИА“ГИТ“ от представената ведомост за заплати за м. май 2023г. е видно, че на Д. М. Д. е било начислено бруто трудово възнаграждение в размер на 3945, 55 лв. за положен труд 20 раб. дни, като същото не е изплатено, според приложените по делото извлечения от банкови сметки. С протокола е констатирано също така, от представената ведомост за заплати за м. юни 2023г. е видно, че работодателят "Си Джей Сървис" ЕООД е начислил трудово възнаграждение на Д. за положен труд / 2 раб. дни/ в размер на 358, 69 лв. бруто. Съгласно допълнение от 02.08.23г. към Протокол изх. № ПР 2326418 от 28.07.2023г. на ИА“ГИТ“ е констатирано, че в представената заповед за прекратяване на трудовото правоотношение е определено за изплащане на жалбоподателя обезщетение на основание чл. 224, ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск в размер на 1380, 94 лева, като е дадено е предписание за изплащане на обезщетението. Приложени са и останалите протоколи на ИА „ГИТ“. Дадените предписания не са били изпълнени от "Си Джей Сървис" ЕООД.

Приложени са и извлечения от банкови сметки.

По делото са приети документите от административната преписка и представените от страните.

От изложената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в предвидения от закона 14-дневен срок и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган по см. на чл. 26 от ЗГВРСНР.

Съдът установи, че в конкретния случай, оспореното Разпореждане № 4505-40-307 от 03.06.2024г. г. на Директора на Фонд "Гарантирани вземания на работници и служители" към НОИ, на жалбоподателя е отпуснато гарантирано вземане в общ размер на 1739, 63 лв.. със сума за изплащане 1521,18 лв., не съдържа /не се излагат/ фактически основания. Няма данни съдържащите се в преписката доказателства да са подложени на обсъждане. Съгласно текста на разпореждането може да се направи извод, че процесното разпореждане е за изплащане на гарантирано вземане на начислени и неизплатени суми на жалбоподателя Д., в размер на 358,69 лв.- начислено и неизплатено трудово възнаграждение за периода 01.06.2023г- 04.06.2023г. и 1380, 94 лв.- обезщетение по чл. 224, ал.1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск, като е определена сума за изплащане от 1521,18 лв., след приспадане на удържки. Не става ясно как точно е достигната посочената крайна сума за изплащане.

Видно от представените материали, вкл. заявление- декларация на жалбоподателя, същият е претендирал ГВ вкл. за по – ранни периоди от м. юни 2023г.

В случая практически липсват и няма изложени каквито и да е мотиви относно размера и периода на непризнатите вземания, вкл. за периодите преди м. юни 2023г.

Безспорно фактическите основания за издаването на акта следва да се сочат в самия акт, което е императивно изискване на разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Липсата на такива в процесния административен акт е съществено нарушение на изискването за форма на административния акт /чл.59, ал.2, т.4 от АПК/ и

представлява самостоятелно отменително основание по смисъла на чл.146, т.2 от АПК. Липсата на фактически основания /мотиви/ на издадения индивидуален административен акт от една страна води до ограничаване правото на защита на адресата на акта да узнае въз основа на кои факти административният орган прилага съответните правни разпоредби, като приема, че следва да откаже помощ за периодите на непризнатите вземания, а от друга страна възпрепятства и извършването на съдебната преценка относно материалната законосъобразност на оспорения акт. Действително, мотивите към административния акт могат да се излагат и в друг документ, различен от самия акт, но административният акт трябва да препраща към този документ, а такова препращане по делото липсва.

Видно е, че в случая не е спазено изискването за посочване на всички релевантни факти и обстоятелства във връзка с издаването на обжалвания индивидуален административен акт. Мотивите на Разпореждането на практика се изчерпват с констатация какви са видът и размерът на дължимите вземания. Как обаче Директорът на Фонда е стигнал до крайните си изводи, не може да се установи в ни най-малка степен от текста на Разпореждането. Кое то нарушение на органа следва да бъде отстранено, чрез изготвяне на мотивиран и съобразен с разпоредбите на закона административен акт. При неизлагане на мотиви /чл.59, ал.2, т.4 от АПК/ в принципен план Съдът не може да „дописва“, вместо органа, липсващите фактически и правни съображения в оспорения ИАА.

Доказването в административния процес се характеризира като дейност по издирване и установяване на правнозначимите факти, а установяването на съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт е в тежест на административния орган, което изрично е указано от настоящия съдебен състав при насрочване на делото, като е била разпределена и доказателствената тежест в тази насока. Въз основа на надлежно събрани доказателства, административния орган, е трябвало да установи и изложи вярната фактическа обстановка, при което да обоснове от правна страна реда и начина, по който тя рефлектира върху правото на лицето за гарантирани вземания при несъстоятелност на работодателя по чл. 4 от ЗГВРСНР. Това изискване обаче, не е спазено от страна на ответника. Констатира се още, че в представената преписка липсват данни и каквато и да е била индикация за спазване на разпоредбата на чл.9 от Наредбата. В този текст са предвидени следните процедури: ал.1 - териториалното поделение на НОИ разглежда подаденото заявление-декларация и приложените към него документи, като ги съпоставя с данните от констативния протокол, от Регистъра на осигурените лица и от Регистър "Трудови договори" ; ал.2 - Въз основа на направената преценка ТП на НОИ изготвя проект на разпореждане за изплащане или за отказ за изплащане на гарантирани вземания.ал.3 - документите по ал. 1 и 2 се изпращат на директора на фонда в 14-дневен срок от получаването на заявлението-декларация. При липсата на представени по преписката, респ. изготвени такива документи остава неясно как е упражнена решаващата дейност на компетентния орган и дали същата е извършена законосъобразно.

Независимо от това, Съдът намира за необходимо да изложи съображения за материалната незаконосъобразност на разпореждането, доколкото от представените доказателства е възможна направа поне на констатация, че в противоречие със закона не е отпуснато гарантирано вземане за м. май 2023г.

Съгласно разпоредбата на чл. 3 от ЗГВРСНР гарантирани вземания на работниците и служителите по този закон са начислени и неизплатени трудови възнаграждения,

дължими по индивидуални и колективни трудови договори, парични обезщетения, дължими от работодателя по силата на нормативен акт. Правото на такова вземане и предпоставките следва от чл. 4 ЗГВРСНР. Редът за упражняване е уреден в чл. 25 и сл. от ЗГВРСНР и предвижда подаване на заявление-декларация по образец в поделение на НОИ. Според разпоредбата на чл. 6 от ЗГВРСНР правото на гарантирани вземания за работниците и служителите по чл. 4, ал. 1 възниква от датата на вписване в търговския регистър на съдебното решение за: 1. откриване на производство по несъстоятелност; 2. откриване на производство по несъстоятелност с едновременно обявяване в несъстоятелност; 3. откриване на производство по несъстоятелност, постановяване на прекратяване дейността на предприятието, обявяване на длъжника в несъстоятелност и спиране на производството поради недостатъчност на имуществото за покриване на разностите по производството.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗГВРСНР, право на гарантирани вземания по този закон имат работниците и служителите, които са или са били в трудово правоотношение с работодателя по чл. 2, независимо от срока му и от продължителността на работното време. Съгласно чл. 22, ал. 1 от Закона гарантираните вземания на работниците и служителите по чл. 4, ал. 1 са в размер на последните 6 начислени, но неизплатени месечни трудови възнаграждения и парични обезщетения през последните 36 календарни месеца, предхождащи месеца, в които е вписано решението по чл. 6.

По силата на цитирания чл. 3 от ЗГВРСНР, за да бъде изплатено гарантирано вземане е необходимо кумулативно, на първо място да бъде начислено от работодателя възнаграждение, а на второ място, начисленото такова да не бъде изплатено. Начисляването на трудовото възнаграждение следва да намери израз във ведомости за заплати за изплатени и/или неизплатени трудови възнаграждения, съгласно разпоредбата на чл. 128 от КТ. Тя предвижда начисляване във ведомости за заплати на трудовите възнаграждения на работниците и служителите за положения от тях труд и издаване на извлечение от тези ведомости за заплати при поискване. В случая ответника в писмените бележки /тъй като оспореното разпореждане липсват мотиви/ се позовава на протоколите от проверките на ИА „ГИТ“. Процесуалният представител на ответника посочва, че съгласно представеното и приетото от съда извлечение от банковата сметка на "Си Джей Сървис" ЕООД на жалбоподателя е изплащано трудово възнаграждение за месеците февруари, март, април 2023г., респективно не се установява да е плащано за м. май 2023г. В Протокол изх. № ПР 2326418 от 28.07.2023г. на ИА "ГИТ" изрично е записано/ стр. 44 от делото/ : „От представената ведомост за заплати за м. май 2023г. е видно, че на Д. М. Д...е начислено бруто трудово възнаграждение в размер на 3945, 55 лв. за положен труд 20 раб. дни“. С оглед наличните доказателства се налага извод, че за месец май 2023г. са били налице предпоставките по чл. 3 от ЗГВРСНР за изплащане на ГВ, а именно начислено и неизплатено трудово възнаграждение, както и останалите такива на закона.

Поради изложеното жалбата се явява основателна, а разпореждането като незаконосъобразно подлежи на отмяна.

Жалбоподателят претендира разности по делото, но не е представил доказателства за сторени такива, поради което претенцията му е неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 173 ал.2 от Административно-процесуалният кодекс, Административен съд София-град, 81 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 4505-40-307 от 03.06.2024г. година на директора на Фонд "Гарантирани вземания на работници и служители" към Националния осигурителен институт.

ИЗПРАЩА преписката по заявление-декларация вх. № 90001-03-4/03.01.2024г. на ТП НОИ В. и вх.№ № 4502-21-12/22.01.2024г. и № 4502-21-12#1/21.05.2024г. на ТП НОИ С. град за отпускане на гарантирано вземане, подадено от Д. М. Д. с ЕГН [ЕГН], на Директора на Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ към Националния осигурителен институт , за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени с мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: